

(ו) בר"ץ נוסף: ומשהו,

(ה) גמ' אמר רבה וכן
שבת: (ב) שם גופא אמר
רבה: (ג) רש"י ד"ה אמר
רבה וכו' אה"ל כליל
כל הדופן: (ד) ר"ל וכן
שבת וכו' ומילא הימנה
ליתר: ז"ל וכו' שםטנטל
זה יוסר מנאדנע כמו
הא' בספור ד"ה מל'
לח: (ב) ר"ל מל' אלו:
אפילו וכו' אלא בארבע:
(1) תוס' ד"ה עשה וכו'
בפחות מ' קמול לדופן
לפ"ל ומיתני ד"ה נמחק:
(1) מ"ה שלח יא וכו' דנמי
נמח"ט צלחו מרובה
מחמתו כדפי' ס"ל:

גמ' בנגד ראש תורה.
מלשון המשנה כללים פ"ב
מ"ו: שם שתיק רב. כעין
זה בינה דף ו ע"א ודף לו
ע"ב ב"ק דף יא ע"א ב"מ
דף קט ע"ב:

[א] ל"ג שוחק [כך שמשו
מפיו. ולא נמצא בכ"י ולא
גושפנקי' דמריה חתים
ע"ז]:

ויעמידנו כנגד אשר תור,
כלומר בראש הוויתו ממול
זה וזה. כריסטינס בתחת
המזכר את הכית בענין
מצר לו מצר אחד ארוך
ומצר אחד קצר, אמר
בראש אחד ארוך כנגד
אחד קנה אצל, בר כהנא
אומר קנה, א"ל בר כהנא
ורב אסי לרב ויקנה כנגד
ורב אסי תור, שתיק רב.
וזה ראיה שהם שאמרו.
ואסיק' ומעמידו כנגד
הירצא, שהוא כנגד קצה
הדופן שהוא, להראות כי
הוא פתח הסוכה. סוכה

אָתִי אַוִּירָא דֵּהֲאִי גִיסָא וְדֵהֲאִי
מַעֲשֵׂר אֲמוֹת וּגְבִי עוֹר הָעֶסְלָא הִכָּא
זֶה גְמִירִי לֵה לֹא אֲתִי אַוִּירָא וּמִצְטָל לֵה:
עוֹשֶׂה לֹא טַפַּח שׁוֹחֵק. קְנָה

בפחות מג' סמוך⁽¹⁾ (ליה)
לדופן לא יועיל ליחשב כטפח מחמת
לצדו דהא לכך צעי טפח שזחק כדי
שיהא דופן זה רחב ארבעה טפחים
כדפירש בקונטרס כדי שיהא רוב
דופן דשיעורו בשצעה טפחים ומשהו
ועוד דקנה מבטל ליה אוירא:

וַיֵּאָמֶר נִתְּרַת אֵלֶּה בְּצוּרַת פֶּתַח.
פִּירוּשׁ אֵלֶּה אִם כֵּן עָשָׂא
לְאוֹתוֹ טַפַּח צוּרַת הַפֶּתַח עַל פִּי כָל
הַדּוֹפֵן כּוּלָּהּ כִּינֹד קִנָּה שֶׁל חֲזִי טַפַּח
לְאָזַל הַיּוֹנָא וְקִנָּה חֲזִי טַפַּח בְּמִקְצֵה
שֶׁכְּנִגְדּוֹ וְקִנָּה עַל גְּבִיּוֹס דְּהוּא לֵב
בְּאֵילוֹ כֵּן הַדּוֹפֵן כְּסוּם דְּלֵע"ה ד'פ'
קַמְתָּ דְּעִירִיזוֹן (ד' יא:) לֹא יִהְיֶינָן
שִׁיעוּרָא לְקִנָּה שֶׁל צוּרַת פֶּתַח אֵלֶּה
אֲפִילוֹ קִנָּה מִשְׁהוּ מִכָּאֵן וְקִנָּה מִשְׁהוּ
מִכָּאֵן וְקִנָּה עַל גְּבִיּוֹס אֵלֶּה שְׁתֵּאֵל
בְּרִיּוּתָא כְּדִי לַעֲמּוֹד בֶּה דְלֹת וּפִילוֹ
דְלֹת שֶׁל קָשִׁין גְּבִי סוּכָה הַחֲמִירוּ
דְּבַעֲיָן מַחֲלוֹת הַיִּמְכְּרוֹת:
שְׂאֵל יֵהֵא בֵּין קִנָּה לְחִבְרוּ שְׂאֵשָׁה
טַפִּיחִים אֵין וְכִי יֵאָשִׁיָּה
דְּבַסְמוּךְ דְּבַעֲיָן מַחֲלוֹת (ו) כִּסְכָן לְלוֹת
מְרֻבָּה מִחֲמַתּוֹ:

שְׁהִשְׁבַּת אִינָה נִיתְרַת אֵלָּא
בְּעוֹמֵד מְרֻבָּה עַל
הַפְּרוּיָן. מִשְׁמַע הָא כְּפֻרָן אִסּוּר
 וְהוּי מִנִּי לֵאקְשׁוּי מֵהֵכָל לִרְב פִּפְא
 דְּלֵאמֵר פִּי"ק דְּעִירוֹתֵין (ד' טו:) פִּרְזָן
 כְּעוֹמֵד מוֹתֵר וּבִלְאָל הִכִּי אִיתְּמוּהִי
 הֵתֵם אִף עַל גַּב דְּהִלְכְתָּא כּוּוֹתִיה
 דְּלֵאמֵרִינן הֵתֵם מִשּׁוּם דְּדִיּוּקִינן
 מִמַּתְנִיתִין כּוּוֹתִיה דְּלֵאמֵר הֵתֵם וְאִי
 גִּרְסִינן הֵכָא שְׁהִשְׁבַּת אִינָה נִיתְרַת
 כְּפֻרָן מְרֻבָּה עַל הָעוֹמֵד אֵלֵּי שְׁפִיר:
 סִיכָר

בַּת דְּסוּכָה אִי הָכִי לִיתִנִּי נָמִי
הָרַעֲלָמָא בַּעִיא טַפָּח שׁוּחַק
בְּלַחֲוִי דְהָא אֶת הוּא דְאִמְרַת
צַטְרִיכָא לִיהַּ הַשְׁתָּא מְקוּלְתָּא
לְשַׁכְּן גּוֹפָא אִמְרַת רַבָּא
סִיכָר

על מחילות הסוכה אם עשה צרה"
אע"פ דבשאר שבתות לא משהתיר אי
רחמנא למשה במחילות סוכה דליהוי
רפנות שהתירו חכמים לשבת כגון
שלה טפחים ואט"פ שרחצ קנה
יר דמי דאמרין לצוד והוא ליה כולו
יאהא וזיר שלא יאז בין קנה לחצירו
על הרבה דהוי ליה פרוץ מרובה על
חסים הרבה שאין צדס אורות הפתח
טפה ואפילו היו לה פתחים בשתי
אפילו בשבת שבתוך החצ קאמר דלא
אזא יד חובת סוכה דלענין מיפק ידי
טעולא שבת דעלמא אהלכות טעולא
מרת משום סוכה: ואי שבת דעלמא
דעלמא דחול אהלכות הכשר סוכה
אזא דאין רחצו טפה דמיגו דהוי דופן
והאזורק למצוי מפולש שיש לו לחי
דאזא מר משום דאית ליה מיו אמר
רשאה היחוד הוי דופן לענין סוכה:
לוי: **דבשאר מקילתא לחמירא**
יש לו לחי וזקוף דכשר לטובה בשבת:

מח א מיי פ"ד מהל'
 סוכה הלכה ב טוש"ע
 א"ח קי' תרל סעיף ב:
מו ב מיי שם הלכה ג
 טוש"ע שם סעיף ג:
מז ג מיי שם הלכה ב
 טוש"ע שם סעיף ב:
מח ד מיי שם הלכה י
 טור שם:
מח ה מיי שם הלכה יב
 טור ש"ע שם סעיף
 ה:

ורכבו הנזאל (המשך)
התקבצו משהו מופלז, ו
היהודא אמר אתור הטפ
לל רוח שירצה,
'ויהושע בן אר
עושה לא ספ ארע
ומעשהו ומעמדו ספחות
סמך לדופן, וכל
פחות סמך לדופן
מלכוד דמי, וכיון דלית
בהו שתי דפנות ודקות
הו ובו לא מי הדרופן
השלישי טעם אל'א כפס
'ומשהו חספא סך דרופן
'חסר משהו, הכל'
ספחים וטן שךן רופן
מקטנה ונכשרת הסוכה
אמר רבנא אינה
יתירתה הסוכה בעין הו
אלא צבורה הפתח, וזה
היישין טעם אס ישנו
אינה אינה דאמרי
אמור ויתירתה סך
צבורה הפתח, אס טפס א
צורה הפתח. אינה דאמרי
אמור ורצייא
צורה הפתח, א"פ ש
טעם [בעין] צורת
וכן ולית, דהא רב
תנאנו עבד כה עובדא כתי.
סכנה כלכלתו שלשית
אפילו טפס. אמר רב
אס לשבת, מינו דהוריא
החוצה לסוכה הוריא
מחובי לשבת. ומחובי
חצ"ה מחא, שפס
סוכה דרופן שפס, כדנתן
מקצין בקים וכלבד שלא
יהא כן קנה לחבירו
'ספחים. יתרת
הסוכה ששבתה אינה
אלא חצ"ה סוכה

[illegible]